

Sygn. akt III CSK 125/17

POSTANOWIENIE

Dnia 29 września 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z wniosku Z.J. i E.J.
przy uczestnictwie B.M.
o zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 29 września 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 13 października 2016 r., sygn. akt II Ca (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie wnioskodawcy wnieśli skargę kasacyjną, w której nieprecyzyjnie uzasadnili wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania. Wniosek ten zdaje się oznaczać przede wszystkim zarzuty oczywistej zasadności skargi oraz potrzeby wykładni prawa. Merytorycznie sprowadza się to do zarzutu braku w postępowaniu wszystkich koniecznych jego uczestników – zdaniem skarżących jako uczestnicy postępowania powinni w nim brać udział aktualni posiadacze nieruchomości, bowiem wynik postępowania dotyczy ich praw. Po

pierwsze, z tej perspektywy nie ma potrzeby wykładni przepisów prawa ani istotnego zagadnienia prawnego. Na potrzeby postępowania nieprocesowego art. 510 k.p.c. elastycznie określa formułę jego uczestnika – jest nim ten, czyich praw dotyczy wynik postępowania. W wypadku postępowania o zasiedzenie chodzi oczywiście o właściciela nieruchomości, co do której ma nastąpić stwierdzenie nabycia prawa przez zasiedzenie, oraz ewentualnie innych osób mających inne prawa do nieruchomości, których mógłby dotknąć taki wynik postępowania. Nie dotyczy to natomiast faktycznych posiadaczy takiej nieruchomości, bo nie mają oni do niej żadnych praw (posiadanie to przecież stan faktyczny). Kwestia zatem uczestników postępowania o zasiedzenie z perspektywy tej sprawy nie budzi wątpliwości. Skarga kasacyjna nie jest też oczywiście uzasadniona. Niewezwanie do udziału w postępowaniu o zasiedzenie w charakterze jego uczestników aktualnych posiadaczy nieruchomości nie jest bowiem oczywiście nieprawidłowe, bo wynik postępowania nie dotyczy ich praw – co najwyżej zatem można formułować tego rodzaju zarzut kasacyjny, lecz nie świadczy to o oczywistej zasadności skargi.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.